

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 312

TARRAGONA, DIMECRES, 28 DE JULIOL DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

"Si totes les terres d'Espanya s'haguessin comportat com Catalunya, no hi hauria hagut guerra, i en el breu termini de dos dies la militarada hauria estat esclafada".

L. Nicolau d'Olwer.

realitats

Què ha fet Catalunya?

Es diu per Espanya que Catalunya ha fet poca cosa per a guanyar la guerra. I no solament es diu això a la premsa i al míting sinó que al redós d'aquesta impressió ha sorgit una maniobra antieatalanista inqualificable.

Ara molts sectors nacionals de Catalunya es donen compte dels crims d'alerta temps ha pronunciats des de pàgines catalanes com les de "LLIBERTAT", denunciant fets, posicions i actituds, signe indiscutible de la maniobra del demà en contra del nostre poble.

A Catalunya hi ha sectors polítics que tot i ara fer grans manifestacions del seu nacionalisme, han romàs indiferents davant l'atac desenvolupat en contra de Catalunya per partits espanyols afins. I inclús quan des d'arreu de Catalunya s'ha combatut amb arguments les campanyes indignes d'aquests partits han aixecat la veu aquells sectors avançats (?) per a justificar la posició ignominiosa dels eternals antieatalanistes.

Catalunya però per damunt de les maniobres absolutistes d'uns i de la traïció vergonyant dels altres s'obrirà camí i quan les aigües de l'anormalitat política i social tornin a la seva mare manifestarà la seva voluntat sense necessitat d'influències estrangeres ni nacionals.

Tots pregunten què ha fet Catalunya. Ningú pregunta què ha fet Espanya.

Doncs bé, nosaltres amb la responsabilitat única de la nostra signatura com a catalans nacionals, preguntem què ha fet Espanya?

Perquè Catalunya tot i produir grans contingents de material de guerra, no posseeix materials de defensa aèria i naval en proporció a la importància de l'esmentada producció?

Per què i sota pretexts d'ordre públic se'ns ha descatalanitzat l'exèrcit, enviant milers i milers de fills de la terra als camps de lluita d'Andalusia mentre dins Catalunya hi ha milers i milers d'homes d'Espanya practicant l'art de la bona menja i l'esport de la bona digestió?

Si no haguéssim d'enfrontar-nos amb el llapis vermell de la censura no acabaríem mai de preguntar i posar el dit a la llaga, però ens sembla que allò de... per mostra un botó escaurà a la finalitat del nostre comentari.

Catalunya no obstant els deu mesos de desori viscuts per la nostra reraguarda ha fet molt per la guerra i qui digui el contrari ni és català ni mereix portar aquest nom! S'ha d'acabar això de fer política de cara als interessos suprems d'una Espanya indivisible; ara més que mai els catalans hem de reivindicar per Catalunya el dret a ésser Nació. Sempre han existit corbs fora de Catalunya a l'aguait de moments propicis per atacar les nostres llibertats i maniobrar en contra dels nostres sentiments. Ara han explotat la guerra i el desori d'aquests deu mesos, i ja ho veieu catalans! ... ordre públic, exèrcit, maniobres insidioses... i el que vindrà.

I això en plena reivindicació de llibertats!

I pensar que dins de casa nostra hi ha Partit que recolza aquesta tasca de descatalanització dels organismes vitals de la revolució i de la guerra tot fent el joc a altres partits netament antieatalanistes!

Contra els corbs de fora i contra els traïdors de dins que ningú dubti amb el redreçament de Catalunya lliure.

Catalunya seguirà el seu camí i la democràcia posarà en descobert la veritable realitat del nostre poble, realitat que ara volen mixtificar els aspirants a dicadures més o menys proletàries.

Un plat que és vol posar de moda

Visions difumades, poc o gens clares. Barreges de si i no. Preguntes imprecises, respostes evasives, un pro i un contra. Qui ho entén, qui no ho entén.

Bigotis ben tallats, sabates enllustrades, plata reservada, pernills per si de cas, maset per les vesprades.

Columna de requisa, columna de set-ciències, quinta columna i sisena i setena.

Sindicat dels nuncis i control dels herbolaris.

Ajut, benefici, comissió, recapta. Fira i festa major.

I els diaris deien i ho deien per tertúlies i tothom ho afirmava: Guanyarem la guerra.

A Extremadura es reculava, i a Toledo, Andalusia, Madrid i Guadalupe. Els euzcars desprovistos de material guerrer suficient, desfeien companyies, entorpien moviments, es cobraven a bon preu el terreny que indegudament els rebels ocupaven.

Catalunya era al seu lloc. Milers de catalans defensaven terres castellanes. El front de Catalunya no retrocedia. Avançava. Poc, però avançava. Poc, perquè des de Madrid o València no esmerçaven prou o per organitzar l'avanç. L'or era esmerçat en la defensa de Madrid. Els diaris castellans i catalans elogiaven aquella defensa. Ningú no es preguntava perquè no s'havia fet 40 o més quilòmetres enllà. I el front de Catalunya avançant, enviava els seus millors guerrillers a combatre al front del Centre. Del nostre front — mancant-ne — es treia armament i es portava a Madrid. Allí es retrocedia, ací, no. Els diaris catalans i castellans sols parlaven de Madrid. Del Madrid heròic, màrtir, imbatut. I ara que Madrid va aconseguint eixamplar el cògall que volia asfixiar-lo, degut a l'esforç de tots — els catalans i els bascos no són deixats enrera pels propis madrilenys en la defensa de llur capital — ara els diaris castellans, amb un deix aspre, del tot injustificat, omplen d'improperis Catalunya. I aquesta campanya, és coincident (?) amb unes actituds gens correctes d'un partit que es diu de classe i d'una sindical de patrons i obrers, que tendeixen a anular tot allò que de positiu, en matèria social, havia realitzat l'obrèr català, del tot català. El C. A. D. C. I. n'ha sofert ja les conseqüències. La Unió de Rabassaires és la segona presa en perspectiva.

A pesar de la festa major del principi de la guerra, tots aventuràvem que guanyàvem la guerra. A pesar de les columnes d'embo-

Proselitisme

Mentre els canons parlen cal que les boques es cloguin i que les plomes restin ocioses, però no pas de manera que aquest mutisme, aquesta ociositat, puguin semblar indiferència. Per dissort, entre els lleials a la República ni les plomes resten tan ocioses com caldria ni les boques observen el silenci desitjable. Així, es dona el cas que hom parla molt, que hom escriu molt, sobre coses que res no tenen a veure amb aquest drama punyent i crudelíssim que es descabdella hora per hora, minut per minut, en trinxeres i parapets, a la mar i als aires.

Per altra banda, fa l'efecte que hom fa esforços per allunyar la guerra del pensament. De vegades se sent dir: "Quina llàstima que hagin vingut tropes al poble: ara els altres" vindran a bombardejar". Ja és sabut qui és que diu "els altres" quan ha d'anomenar el traïdor Franco i els seus acòlits; però així i tot no manquen antifeixistes reconeguts que si no parlen igual pensen de la mateixa manera. També és freqüent toparse amb persones que pel càrrec que tenen "viuen" la guerra amb tant desmenjament que costa de trobar-hi una explicació. I no parlem ara, perquè no és el moment ni és aquest el nostre objecte, d'aquells funcionaris que hom diria que, pacientment, s'estan elaborant un full de serveis "per si guanyessin els altres".

Tornant al parlar i a l'escriure,

cats, traïdors, espies, requisadors, acaparadors, milicians honoraris i la llarga filera de comitès de desgavellada actuació i desgavellats propòsits, creïem guanyar la guerra.

Però no és gens aventurat afirmar que el triomf es retardarà amb mesos, si s'installa a Catalunya la columna centralista, disposada a burxar-nos les orelles amb una parla que no voldrem entendre, amb unes actituds que no ens agradaran, i amb uns homes que preferirem veure en un lloc on comencen a fer-se més necessaris que a casa nostra.

Que el govern català no es deixi influenciar per un plat de peix posat de moda, és el que cal perquè tots els catalans continuem units. El peix amb suc també es passa i ens doldria haver de desviar el ros tre per no sentir-ne la bafarada, si a causa de males orientacions i tàctiques, el plat de moda entrés en un període relativament pròxim, en estat de descomposició.

resulta evident que hom fa massa política. Tot són assemblees, plens i conferències més o menys ampliades. No fa gaire que el Govern va dictar una disposició, que no dubtem a qualificar de sàvia, referent a què havia estat prohibit fer tasca de proselitisme polític a les files de l'exèrcit. Pensàrem que aquesta ordre hauria tingut una repercussió a la reraguarda; però, dissortadament, no ha estat així; avui no solament s'està intensificant la propaganda política, sinó que ens hem adonat amb sorpresa que adhuc aquells que tenen l'obligació de vigilar que no es faci tasca de proselitisme a les files de l'exèrcit, col·laboren, en certa manera, a la propaganda política que hom fa a la reraguarda. Al nostre entendre això és un error, les conseqüències del qual poden costar cares.

Aquest afany proselitista la característica més vistosa del qual a la nostra reraguarda consisteix a requisar grans edificis o pisos, a escampar grans quantitats de paper imprès, a exhibir a tot arreu els símbols o les inicials indicatives de la tendència a favor de la qual hom propugna, tendeix a desenvolupar la política anomenada de masses, molt de moda a l'estranger, particularment als països de règim totalitari. Ignorem quins resultats pot donar a Catalunya i a Espanya una semblant política que ens fa l'efecte que manca d'aquella espontaneïtat sense la qual mostra fàcilment al poble aquell caire ridícul que prenen les coses forçades. Això no obstant, una política de masses ens sembla inadequada en un moment en què hi ha una gran massa de ciutadans que ni pot ésser consultada ni estaria disposada a donar el seu parer perquè es troba ocupada en afers molt més importants que la política. Ens referim a aquest mig milió d'homes que lluiten amb les armes a la mà contra el feixisme als rengles de l'Exèrcit Popular i sota els plecs de l'ensenya republicana.

(De "La Publicitat").

Aquest número ha passat per la prèvia censura

JATORRI

COP

Amb la 33 Divisió

IV

Faltaven pocs minuts per tocar les nou de la vetlla i, amb gran impaciència, esperàvem que "Pagote", l'electricista ocasional de la Divisió, acabés de donar els últims tocs a la rudimentària instal·lació de ràdio. Al matí, el comissari de Guerra company Barbra ens l'havia portat no sabem d'on. I val a dir que ens interessava ben poc aquest insignificant detall. L'hi agraïrem cordialment aquesta deferència i a instal·lar-la s'ha dit.

Sense disposar del mínim d'objectes indispensables, en prou feines d'electricitat, poca cosa hi agafàrem, però la qüestió és seguir les incidències de la guerra per mitjà dels parts oficials. Suposàvem que algunes de les emissores més properes, Alcalá de Henares o Madrid, es deixarien captar.

—Ràdio Associació de Catalunya, es podrà sentir?

—I Reus?

—La de Tarragona té més potència...

Aquestes i semblants preguntes i opinions corejaven el treball de "Pagote". La gairebé totalitat dels soldats som catalans, i d'entre aquests es disputen l'hegemonia els de Reus i Tarragona. Això fa que els parents de Prim sospirin pensant en el seu speaker, i els de Tarragona somniïn amb el Maginet.

Els sospirs i somnis d'uns i altres es tradueixen, naturalment, en un principi d'escàndol que l'aparell receptor té cura de tallar amb els seus grinyols.

Uns xiulets i uns moments d'espectació. Més xiulets, "Pagote" que gira lentament el botó:

—Ací, emissores catalanes radiant des del Palau de la Generalitat!

L'instant és d'una emoció colpidora. En el curt espai d'una mil·lèsima de segon, Catalunya, la meravellosa terra nostra, les seves ciutats i poblets, les últimes dades de la nostra història viscudes en el marc del Palau de la Generalitat, desfilen pel nostre magí.

La magestuositat de l'Avi proclamant la República Catalana, el romanticisme d'octubre, la serenitat de l'actual President, el 19 de juliol, els carruatges abarroats de gent camí d'Aragó...

I la veu de l'espeaker que continua:

—El President de Catalunya, Lluís Companys i el President del País Basc, senyor Aguirre us adreçaran la paraula.

El company Escarpenté, mestre que fou de l'escola nacional del Barri Marítim de Tarragona, davant el meu entusiasme per una magnífica ràdio, obra dels infants de la seva escola, em contà fa uns anys:

—Un dissabte al matí, a l'hora de realitzacions, havíem acabat de donar-hi els últims tocs. A migdia, tocadés les dotze, quatre o cinc noietes monstren l'alçaveu aprofitant la closca d'un caragol marí que els pescadors, degut al seu tamany i aplicació, nomenen "corneta". Altres tants instal·laren l'antena i la terra. Ho deixàrem tot preparat per a provar el rendiment del nostre treball a les tres de la tarda, en presència de tots els infants de l'escola.

Podeu comptar que durant les tres hores que transcorregueren fins que ens trobàrem de bell nou reunits a l'hora de classe estiguérem sotmesos en una mar de dubtes, vacil·lacions i intranquil·litats.

Per fi, enmig d'un silenci absolut — penseu que era encara una novetat la ràdio al barri dels nostres pescadors — unes paraules dolces i asserenades, adreçades a la població infantil de Catalunya, s'escampaven per l'habitació.

—Era la veu del primer mestre que jo havia tingut en el poblet lleidatà on vaig néixer i que actuava, ja feia anys, al Patronat Escolar de Barcelona.

Per molts anys que visquem els afortunats radioients, mai oblidarem la coincidència extraordinària que ens proporcionà la ràdio de campanya en els seus primers moments de vida i la pregona emoció que s'apoderà de tots nosaltres.

Jo, per la meua part, mai em perdonaré haver dubtat inconscientment de la història del company Escarpenté.

JOSEP RECASENS I JORDA

SANTAELLA

Joies - Relotges
Compostures garan-
titzades
Unió, 3

CAMISES
CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =
CAMISER

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—
Tel. 1847SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanyà, 1
—Tel. 1848

TARRAGONA

Les eleccions per als Sindicats Agrícoles

Anem tenint notícies de les nostres comarques sobre la forma en què s'han desenvolupat les eleccions per a les Junes de Sincats Agrícoles, verificades el passat diumenge, i totes elles denoten el predomini que ha tingut l'Esquerra Republicana de Catalunya, ja que pot molt bé afirmar-se que el noranta per cent de les juntes estan constituïdes per afiliats al nostre partit.

Les eleccions s'han realitzat normalment a la majoria de pobles de les nostres comarques, havent-se fins ara únicament de registrar protestes per haver-se negat la Junta municipal Agrària de Vilallonga del Camp a donar possessió dels seus carrers a la Junta elegida malgrat no haver-se presentat enfront cap altra candidatura. No obstant creiem que la referida Junta sabrà finalment complir el seu deure i donar possessió a la Junta de referència ja que en altre cas s'haurien d'emprar els mitjans legals per a evitar continuïtat l'imperi dels introlats encara que ara es diguin o usin un altre color.

No tenim, com havem dit, notícia de cap incident.

L'Esquerra Republicana de Catalunya amb aquestes eleccions ha demostrat novament com a comarques — com ho és també a ciutats — és el partit majoritari de Catalunya i ha donat una lliçó als partits que tot ho fien a l'espectacularitat creient-se que el nostre poble és tan ingenu que se'l pot enlluernar amb programes més o menys demagògs.

LABORATORI

Radio-Elèctric

BOVE

Baixada Misericòrdia
Telèfons 1267 i 1668

BAN

L'alcalde d'aquesta ciutat.

Faig avinent:

Que d'acord amb l'article 253 del Reglament per a l'aplicació del Decret-Llei de Reclutament de 29 de març del 1924, el dia primer del proper mes d'agost tindrà lloc l'ingrés en Caixa dels minyons allistats en la Secció de Quintes d'aquest Ajuntament per al reemplaçament d'aquesta ciutat, núm. 27, per mitjà de llista i a presència dels interessats que voluntàriament desitgin assistir-hi i amb intervenció del comissionat designat a l'efecte, ferit Reglament.

Segons disposa l'article 254 del Reglament que es fa públic en compliment de les disposicions citades, per a coneixement dels interessats. Tarragona, 23 de juliol del 1937.
—R. Boronat.

Temes locals

Caí que parlem de proveïments

I

Tot són queixes, lamentacions i esgarriances. Els articles que hom anomena de primera necessitat escassegen i els seus preus van eleuant-se constantment. No hi ha dubte que el subministrament d'una població com Tarragona que diàriament augmenta el seu nombre d'habitants és un problema delicat, tenint en compte que la guerra imposa sacrificis que cal acceptar.

La manca d'articles i els seus preus elevats, conseqüència de la guerra, preocupa en gran manera la nostra població. Els jornals que avui es perceben no permeten adquirir allò indispensable, però nosaltres mantenim que el que cal no és pas augmentar els salaris sinó reduir el preu dels articles alimentaris. La reraguarda ha de viure i sofrir tots els sacrificis que siguin necessaris, però és imprescindible igualment que aquell que treballa pugui adquirir l'indispensable per a la seva subsistència i la dels seus familiars. Avui, donades les circumstàncies, tot això és gairebé impossible.

El nostre Municipi fou un dels

primers de Catalunya que tingué afectat a la política de proveïments. Els primers moments el Comitè Antifeixista s'incantà de totes les mercaderies existents al nostre port i establí magatzems o dipòsits. Homes inexperiments en afers comercials i moltes de les mercaderies incautades foren retornades, per com provar-se que eren articles de luxe. Moltes altres s'averiaren per ignorància dels encarregats de la seva custòdia. Per culpa d'aquesta mateixa incompetència els preus que s'establiren no foren estudiats degudament, notant-se immediatament un fracàs round en la seva valorització. Tot això és perdonable per quan en els primers moments de la revolta volem creure que tothom treballava de bona fe.

Més tard, s'inicià una etapa més efectiva, més profunda, més desastrosa.

Aquesta nova etapa fou iniciada sota el signe de la C. N. T., la qual feu servir Proveïments per a desenvolupar la seva política.

CORB

Compañía Arrendataria del Monopolio de Petróleos, S. A.

AVISO

Se pone en conocimiento de los consumidores de gasolina no oficiales, que a primeros del próximo mes de agosto se pondrán en circulación unos nuevos tickets para todos aquellos particulares, organismos y entidades que no dependan directamente de los Ministerios.

A partir de la fecha en que los citados tickets se pongan en circulación, no podrán abastecerse de gasolina en los aparatos-surtidores si no mediante estos tickets; con exclusión absoluta del pago en efectivo.

Estos tickets serán expedidos en esta Agencia Comarcial, sita en Tarragona, Rambla 14 de Abril, 77, entresuelo, mediante el pago de su importe y previa presentación de la correspondiente Tarjeta que se entregará gratuitamente a simple petición verbal, mediante las condiciones que en esas oficinas se indicarán al efectuar la petición.

AGENCIA COMERCIAL DE TARRAGONA

NOTES INFORMATIVES

EL CADAVER D'UN AVIADOR
FACCIO?

Ahir al migdia fou trobat a la platja de Torredembarra el cadàver d'un home, que per totes les aparençies feia ja molts dies havia mort. Donades algunes característiques especials que presentava, hom suposa que es tracta del cadàver d'un aviador facciós que hagués caigut al mar, per causes que no havem pogut esbrinar.

Donada compte de la troballa a l'autoritat judicial, aquesta es traslladà a Torredembarra on començà a practicar les diligències de rigor.

INCENDI

Abans d'ahir a la nit van ésser avisats els bombers de la nostra ciutat, que a un munt de palla existint prop de l'ex-Seminari s'hi havia posat foc.

Seguidament hi acudiren alguns números del Còs, juntament amb l'auto-tanc, els quals aconseguiren apagar el foc sense tenir que lamentar desgràcies personals ni materials.

Delegació del Treball

DE TARRAGONA

Havent-se traslladat les oficines d'aquesta Delegació al nou local situat a la Rambla del 14 d'Abril, 97, primer pis, es fa avinent al públic que a partir del dia 23 seran despatxats els assumptes corresponents a aquest departament de les 10 a les 14 i de les 17 a les 20 hores.

El delegat del Treball. — Ramon Sanahuja.

Joan Sans Salafranca

METGE

Malalties de l'aparell respiratori

RAIGS X

Consulta de 4 a 6

Unió, 2 pral. - TARRAGONA

Cinema Teatre Tarragona

Avui, dimecres, dia 28 de juliol del 1937.

Única sessió a tres quarts de sis:

Lavado a domicilio

còmica per la Pandilla

Divorcio en la familia

comèdia dramàtica per Jackie Cooper i Lewis Stone.

Noche de duendes

film còmic parlat en castellà per Stan Laurel i Oliver Hardy.

Demà, dijous: Tarda, única sessió. Programa completament nou.

CORFIRMACIO EN EL CARREC

Ha estat confirmat en el seu càrrec de comissari polític de Costes, el company Francesc Oliva, actualment del P. S. U. C.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Trasllada el seu Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, principal.—Telèfs. 1989-1783.

VISITA DE 10 A 12

REPOSICIO DE LA JUNTA DE L'ATENEU

Ahir a la tarda prengueren novament possessió dels seus càrrecs els membres de la Junta de l'Ateneu de Tarragona, que foren suspesos per ordre de l'autoritat governativa i que ara han estat reposats a virtut de disposició del comissari ed la Generalitat.

L'acte de la premsa de possessió fou efectuat dins la major intimitat i els hi fou donada pel delegat interventor de la Generalitat a l'Ateneu, Antoni Secall, que portava la representació del comissari de la Generalitat, Joaquim Fort.

Entre el delegat de la Generalitat i la Junta reposada es creuaren mots d'afecte i consideració mútua.

Granja Avícola de Tarragona

Es posa en coneixement del poble de Tarragona, que s'abstinguin d'anar a proveir-tota vegada que s'han esgotat de pollastres a la Granja, tat i fins dintre d'un mes no se'n podran posar de nou a la venda.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Joaquim Cabanes Llana. Presentació Ortuño Botella.

Defuncions

Cinta Subirats Cid, Lleó, 20, de 75 anys.
Mercè Jartín Pena, Quarter Nord número 10, de 10 mesos.
Esperança Marquez, Hospital, de 65 anys.

Matrimonis

Cap.

CASA POU

Flors artificials
Perfumeria, Merceria

SOCORS ROIG INTERNACIONAL (S. C.)

Subscripció oberta pel S. R. I. amb la col·laboració de "Ràdio Tarragona", a profit de l'Hospital de Sang de la nostra ciutat:

	Pessetes
Suma anterior:	11.089'20
Un soldat del Batalló Tarraco destacat al Jarama	10'
Carme Cuello	20'
Assumpció Sutoca	20'
Antoni Rovira (segona entrega)	5'
Salvador Rovira (segona entrega)	5'
Josep Maymó (tercera entrega)	15'
Josep Sabater Domènech	10'
Enric Sabater Domènech	10'
Manuel Sabater Domènech	10'
Pau Ruiz Casterà	25'
Anselm Costa Baduell	5'
Joan Sans Lladó	5'
X. X.	5'
Ricard Monjo Samitier	3'
Ramon Rodríguez Escuté	3'
Joan Samper Diez	3'
Vicenç Teuler	3'
Joan Fortuny Vilalta	3'
Tot el personal del Centre de Telègrafs de la nostra ciutat	348'90
Josep Maria Salvadores	15'
Joan de la C. Cuadrada	5'
Antoni Pelegrí	10'
Antoni Guasch	10'
Francesc Hernández	5'
Norbert Calabuig	5'
Xavier Carré	5'
Manuel Orozco	10'
Juli Pérez	5'
Suma i segueix:	11.668'10

Tarragona, 26 de juliol del 1937.
Secretaria Administrativa.

PÈRDUA

S'han extraviat unes ulleres en el tragecte comprès des de les Cases Barates de la carretera de Valls fins al carrer de Rafel de Casanova.

El qui les hagi trobat és pregat de retornar-les a l'Administració de "LLIBERTAT", Rambla 14 t'd'Abri, 62, principal, on li serà entregada una gratificació.

El temps és per llençar-lo

Curset d'estiu

Acadèmia ROIG

Colom, 24

Els que bescanten Catalunya, són uns catalans indignes!

Ales negres sobre la nostra costa

Tres trimotors bombardejen les barques de pesca

Al matí sobre les deu, quan es trobaven pescant a unes set milles, algunes barques de la matrícula de Cambrils se'ls hi apropiaren tres avions facciosos, metrantant-los.

Els pescadors, en veure's atacats es refugiaren a l'interior de les barques, posant rumb a la costa.

En no aconseguir el seu propòsit, els avions llançaren algunes bombes que tampoc feren blanc.

Les barques arribaren sense novetat a Cambrils.

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Gran assortit en Caçadores

Mitges i Mitjons

Unió, 15 TARRAGONA

Secció Esportiva

CICLISME

ELS QUE ES QUEDEN

Canyardo i Berrendero no estan satisfets del que han fet al "tour". Contractes a granel, als campionats del Món, Barcelona...

Copiem del nostre fraternal col·lega el "Mundo Deportivo" un interessant interviu amb Canyardo:

"El nostre bon camarada corresponent a París, Vilaregut, no podia deixar-se perdre un reportatge tan interessant com les impressions dels espanyols una vegada acabat el "tour". I Vilaregut, al final de la seva conferència vespertina, volgué fer quelcom més i ens va dir: "Aci al meu costat, està Canyardo; l'he portat, perquè parlem amb ell."

I fou així com vàrem captar les fresques impressions del campió d'Espanya:

"—Marià, vinguin les teves impressions del teu cinquè "tour"..."

—El més dur de quants he corregut. Un dels més desgraciats per mi. Vaig sortir lesionat per una caiguda que em vaig fer entrenant-me a Mont-Louis. Aquesta causa fou sens dubte la que em va fer retrassar en les primeres etapes. Per això em vaig dedicar a guanyar l'etapa Aix les Thermes, i vaig procurar destacar en altres accions parcials. El mateix va passar a Berrendero, que trobant-se en gran forma als Pirineus, tornà a demostrar les seves gran condicions d'escalador.

—No ha millorat molt Berrendero en el pla?

—Efectivament, Berrendero és ra molt millor "rouler" i ha progressat en tots els aspectes, però uació.

—Moles demostracions de simpatia del poble francès?

—Constants. En totes les etapes i en totes les finals. I avui al Parc de Prínceps una ovació final clamorosa.

—No penses venir a Barcelona?

—Després de què em deixin lliures els contractes.

—Molts?

—Més dels que podem atendre. Demà sortim amb Berrendero vers Brussel·les, on dissabte correrem en un "circuit" de 125 quilòmetres. El dia 2 a Sant Nazaire, el 4 a Cog-

LES PROFECIES

DE LA SENYORA TABOUIS

Diu que els estats pirates volen mantenir l'ambient gütat

París, 25. — A propòsit del nou pla anglès, que serà sotmès a les potències interessades en forma de qüestionari, la senyora Tabouis diu en el periòdic "L'Oeuvre":

"Tant a Roma com a Berlín no es desitgen posicions clares i categòriques. Es prefereix que duri la ficció de la no intervenció, mentre s'envien tropes i material de guerra a Espanya i es procedeix com en país conquistat."

Es probable que els dos països totalitaris faran tot els possibles per tal que aquest nou pla anglès no sigui ni categòric ni aprovat."

Maletes

Necessers

Indos

Articles

per a esports

Alta Qualitat : Baix Preu

CASA COCA

J. Maurin, 7 - TARRAGONA

La solidaritat internacional

La Cambra Popular de Colòmbia expressa la seva adhesió al Govern de la República

Bogotà, 25. — La Cambra Popular de Colòmbia aprovà per unanimitat el dia 21 una proposició de fervorosa adhesió al Govern de la República i al poble espanyol, ensem que consigna en la dita proposta la més viva condemna per la invasió de què és objecte la República espanyola per les potències feixistes.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta

FARMACIA MARTINEZ

COS DEL BOU, 2

nac, el 5 a Perpignan, 11 6 a Carcassonne, el 7 a Grenoble, el 8 a Lyon, el 10 a... no recordo, perquè no tinc ací la llibreta. Però així seguiria molt de temps...

—I els Campionats del Món?

—Aniré a Copenhague si la Unió Velocipèdica Espanyola em selecciona...

—Estàs seleccionat junt amb Berrendero i Demètrio.

—Segur?

—Segur. "El Mundo Deportivo" ja ho ha publicat...

—Ja veuré de cercar-lo, doncs ací a París s'agota aviat...

—Molt amable. Gràcies. I felicitatge."

Ultramarins i Comestibles

JOSEP CABRÉ PAGÈS

Especialitat en pastes per a sopes i licors

Maurin, 21.—Telèfon 1721

TARRAGONA

El qüestionari anglès

Londres, 27. — "The Times" anuncia que el qüestionari dirigit pel govern britànic a les altres potències signants de l'acord de no intervenció té 26 pàgines i conté est preguntes. El qüestionari fou lliurat dissabte als ambaixadors i a les legacions dels 26 Estats signants. Els governs poden trametre les respostes fins divendres al matí, a fi que el Comitè de no intervenció es pugui reunir a la tarda.

Les set preguntes formulades en el qüestionari són fetes de tal forma que, en respondre-hi, els Estats defineixen ja llur posició i deixen entendre si aproven o no les parts essencials del pla britànic.

Als cercles oficials es continua creient que Anglaterra està decidida a defensar els seus interessos a la Mediterrània, sense que això amiat amb Itàlia, encara que sí vulgui dir que vol rompre la seva que està disposada a posar en clar positivament les intencions dels països totalitaris a Espanya.

A pesar de la fermesa de França i Anglaterra, no s'és molt optimista als cercles diplomàtics i polítics. En general es considera que després de les últimes manifestacions polítiques de Mussolini, amb referència a Espanya, idesprés d'aquesta campanya de la premsa alemanya contra França, és difícil que el qüestionari sotmès als països membres del Comitè de no intervenció tingui altra utilitat que mostrar palesament les profundes divergències que existeixen en el sí del dit Comitè.

Ara bé: com a contrapartida a aquestes divergències hi ha un problema, el final de la no intervenció. Desitgen realment els dos països feixistes posar fi a la no intervenció? Ningú no ho creu. Contestaran, doncs, el qüestionari, que és prendre ja una posició ben definida a Espanya?

Aquest és el gran problema, que molts creuen definitiu, de la no intervenció.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

La nostra tasca

Manuel Galés, organitzador i animador

Manuel Galés podriem caracteritzar-lo dient que és un dels polítics catalans que té més sentit d'organitzador i que és un animador magnífic.

La seva tasca ha estat, en general, poc brillant, poc efectista. Desenvolupada en lloc i en càrrecs allunyats de la curiositat pública no per això ha estat menys eficient més aviat podriem dir el contrari.

Tota la seva actuació — com a polític al Parlament de Catalunya i a la presidència de la majoria d'Esquerra, com a lluitador, al front de les forces tarragonines que, les primeres s'endinsaren per terres d'Aragó com a organitzador a la Comissaria de Premsa i a la Direcció d'Administració Local — es caracteritza per aquests dos trets: organitzador i animador. I sempre sota el mateix denominador: republicanisme esquerrà eficient, de cara a la realitat.

En aquests moments que tanta gent vol desconèixer l'obra dels homes d'Esquerra, per tal de fer així lluir més la pròpia, bé ens cal parlar, entre tants altres d'aquesta falange de dirigents populars que ha format E. R. de C. a la causa de l'anitisme bé ens cal parlar de Manuel Galés. Una simple ullada a la seva història política confirmarà el que d'ell hem dit.

A TARRAGONA LLUITANT PER LA REPÚBLICA

La vetlla de la República la féu M. Galés en les posicions avançades de la cultura que és el terreny més sòlid per a preparar els progressos i avenços socials. A Madrid fou professor de "Escuela Nueva". A Tarragona, professor de l'Escola Normal. Allí amb els seus alumnes de Geografia es dedicà a recórrer les comarques recollint i fent monografies de cada un dels seus pobles.

Un moviment popular el porta ben jove a conseller municipal de Tarragona. Quan Berenguer volgué tornar-lo a nomenar, Galés fou dels pocs que seguí a Tarragona la conducta marcada per Lluís Companys a Barcelona; va dimitir, perquè no restava altre camí que la revolució. A conspirar per ella va decidir-se amb els seus companys de la Joventut Federal i dels que allí s'aplegaren sota la Secció d'Estudis polítics i socials. El moviment republicà actiu de Tarragona i les seves comarques va sortir d'aquell foc de cultura i nucli de revolucionaris on debien punts i organitzaven agitacions en bona campanya, nacionalistes, anarquistes i socialistes.

La vetlla de la República i la seva proclamació a Tarragona fou obra del Comitè presidit per Manuel Galés. Per això la vaga fou decretada el dia 13, a la nit, circulades les ordres, i el gest de Companys troba preparats els tarragonins que, a les quatre de la tarda, prenen possessió, davant la unió del poble de tots els llocs oficials i vencent velleitats dels indecisos i prudents de sempre, que, naturalment, no tardaren a córrer per a posar-se al davant així que veieren assegurada la victòria.

Hi hagué uns intents en els quals hom va creure llançades al carrer les tropes. En el mateix moment les patums que van darrera els moviments perprofitar-los o esquitllar les conseqüències ja defallien,

factaven, fugien, i el nostre amic, que volia ésser l'ànima invisible del triomf, havia de tornar a reaparèixer i agafar el timó.

Proclamada la República, els seus paisans, valles no el deixaren reposar. El traguiren de casa per a representar-los a l'Assemblea Constituent de Catalunya, i més tard, llançat, ja a la responsabilitat de les direccions polítiques comarcals, emprengué la campanya per l'Esquerra Republicana, bon xic desconeguda en terres de Catalunya Nova, desvetllant el sentiment nacional dels catalans i aixecant els pagesos en pro de les seves reivindicacions socials.

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

L'Esquerra i els rabassaires tarragonins portaren Manuel Galés al Parlament de Catalunya en aquella admirable croada que presidia Francesc Macià i tenia Lluís Companys per líder.

Al Parlament de Catalunya s'encarregà de la Comissió especial d'Agricultura, la qual fruita en les cèlebres lleis de Contractes de Conreus. Els seus companys d'Esquerra l'elegiren cap de majoria per reconèixer en ell les necessàries dotes d'orador i polemista.

EL 19 DE JULIOL

El 19 de juliol va trobar-lo després i en línia de foc. Havia previst la sublevació, i feia temps que predicava, àdhuc públicament, el preparar-se i l'estar disposat a lluitar per la República amb les armes a la mà. El 19 el va trobar als carrers de Barcelona i a la Generalitat. Allà va començar a fer de comissari de Guerra, vetllant la presó de Coded, ja que era precis en aquell moment servir-lo presoner i viu, coses que la justificada ira popular feia difícil.

EL GUERRILLER I ORGANITZADOR MILITAR

El dia 20 de juliol del 1936, vençuda la sublevació feixista a Barcelona, es va tralladar a Tarragona i aconseguí que aquella guarnició, encara indecisa, organitzés les seves forces i sortís cap a Gandesa. Manuel Galés, una vegada obtingut així va organitzar grups de guerrillers, gairebé sense armes ni coneixements militars, animats, però pel desig de la victòria. Aquells grups es dirigiren cap a Saragossa. Foren ells els que junt amb els militars i forces lleials, prengueren Calaceite, Alcanyis, Calanda, Lécera, Albalade, Híjar, Puebla, Sàstago i tants altres pobles d'Aragó.

Nomenat Comissari de la Columna de Tarragona creà els primers tribunals revolucionaris, en els quals, no obstant la seva rudimentària actuació, s'evitaren moltes vegades injustos vessaments de sang. S'ocupà també de la Intendència d'aquell improvisat exercit, i establí un important dipòsit de queviures a Alcanyis. No acaba ací la seva activitat, sinó que el seu radi d'acció s'estén fins a l'estudi d'operacions en unió dels caps militars d'altres columnes i en ocasions pren per allí mateix el comandament de les forces.

Galés, en aquestes avinenteses, demostra que els homes civils són també capaços de portar a terme, i a bon terme, la lluita armada.

LA COMISSARIA DE PREMSA

Quan tornà a Barcelona, perquè a l'Aragó potser algú pensava que feia ombra a determinada política organitzada la Comissaria de premsa i crea la Inspecció de Premsa que intervé els assumptes d'ordre intern de les empreses. Liquida l'extingit diari "El Matí" i altres periòdics dretistes i donà a la Comissaria un caràcter informatiu, atent a la infinitat de consultes que li fan Organitza el registre de periòdics estrangers, les relacions amb la premsa comarcal, i l'arxiu de premsa.

Delegat pel partit al Secretariat de la Conselleria de Defensa, se li encarrega la Censura de Guerra en uns moments en que es necessitava molt de tacte, i en què era molt difícil evitar el llibertinatge d'expressió. Centralitzà els serveis de la Secció de Censura a Correus i censura de premsa estrangera. Intervé a les Agències i altres serveis propis de Censura de Guerra. En tota la seva actuació assuauija les asprors que sorgeixen per la tensió política en que es viu.

Arriba l'aixecament del 3 de maig i ell es troba sempre al seu lloc, al costat del President de la Generalitat, defensant el Govern legítim.

AL FRONT DE LA VIDA MUNICIPAL CATALANA

Ja vençut el moviment i organitzada la Caserna general de l'Exèrcit de l'Est, és nomenat Comissari de Brigada del seu Estat Major. S'encarrega de la Comissaria d'Informació i passa de Censura de Guerra a Ordre Públic. És en aquest moment que el Govern del Front Popular de la Generalitat el nomena Director general d'Administració Local. La vida dels municipis, en efecte, repren la vigòria i normalitat de ritme necessari a la felidesa de la reraguarda. Es fa necessari tornar a fer el muntatge de la màquina administrativa i donar-li l'impuls que la faci rutilar novament.

L'advocat i l'home polític que és Manuel Galés, representant de la Federació de Tarragona al Consell Permanent d'Esquerra, sabrà complir, sabrà cobrir el seu sector, al servei sempre de Catalunya i de la República.

Espigolant

"La Vanguardia" en el seu article frontal parla dels primers facciosos en tractar del bombardeig del diumenge a Barcelona i a aquest respecte diu coses molt oportunes de les quals ens plau reproduir les que segueixen:

"Lloren las madres, las hermanas, las hijas, pero ni una lágrima más, que a nada conducen. Contra el dolor producido por los crímenes facciosos hay únicamente una manera digna y eficaz, sobre todo eficaz, de reaccionar: disponer el ánimo, la voluntad, las energías morales y físicas de cada uno de nosotros para ganar la guerra, y para ganarla lo antes posible. La guerra que la traición nos ha traído a nuestra casa, no es una desgracia de carácter cósmico que hay que aceptar resignadamente porque su acción cae fuera de nuestras posibilidades. Nos ha caído encima, es verdad, sin que nosotros hiciéramos nada por provocarla, pero está en nuestras manos acabar con ella. Y además — y esto refuerza nuestro razonamiento —, no existe opción porque la disyuntiva que nos ofrece es de vida o muerte. Ante estos dos términos sólo puede durar quien tenga vocación suicida."

Cal tenir-ho present

"Afanos de proselitismo político vienen invadiendo zonas militares. Para el ministro que suscribe es muy dudosa la pertinencia de tan vehementísima porfía en los momentos actuales, aun dentro de la esfera donde habitualmente se desarrolla la propaganda política, pues juzga prematura la busca de predominio que sólo pudiera revestir solidez cuando, asegurada por el triunfo la libertad de todos el pueblo esté en condiciones de hacer extensiva de mudo omnimodo su voluntad. Pero desde luego no cree permisible que se actúe entre las fuerzas armadas para engrosar con miembros de éstas el número de afiliados de uno y otro partido o de una u otra organización sindical. Con que el combatiente sea antifascista, basta."

El antifascismo debe ser el lazo de unión. Por el contrario, las pugnas partidistas, con finalidad de sumar adeptos, arrebatándose los mutuamente, sólo servirán para quebrantar los vínculos de una solidaridad que en el ejército del pueblo es indispensable, y, además es sagrada.

Los inconvenientes de semejante proceder aparecen notorios y su labor de captación se realiza desde los puestos de mando.

Cualquier indicación hecha en este sentido a un inferior, constituye una coacción; e idéntico carácter adquiere si proviene de los comisarios políticos, cuya misión sólo es concordar las voluntades de los soldados en vez de disociarlas. Por lo expuesto, he resultado:

Primero. Queda rigurosamente

prohibido a los individuos de los Ejércitos de tierra, mar y aire, hacer propaganda encaminamientos a obtener de soldados, clases, oficiales o jefes, su ingreso en determinado partido político u organización obrera, debiendo respetarse, con los máximos escrúpulos, la libertad de pensamientos de los combatientes, en cuanto basta como título de lealtad estar adscritos a cualquier de los núcleos políticos o sindicales de significación antifascista.

Segundo. Las propuestas o meras indicaciones de un superior a un inferior para obtener de éste el cambio de su significación política o sindical, serán consideradas como constitutivas de un delito de coacción y determinarán la degradación de quien incurriera en tal delito, sin perjuicio de la responsabilidad penal que le correspondiere.

Tercero. Los comisarios políticos que infringieran lo dispuesto en esta orden, serán desposeídos de su empleo.

Cuarto. Se encarece a los subsecretarios de los ejércitos de tierra, marina, aviación y armamento, a los respectivos comisarios generales, a los jefes de ejército, cuerpos de ejército y unidades de tierra, jefes de la flota, jefes de las fuerzas aéreas y jefes de las bases navales, la más exquisita vigilancia en el cumplimiento de lo que esta orden dispone.

Valencia, 27 de junio de 1937.—Indalecio Prieto.
(Orden Circular del Ministerio de Defensa Nacional.)

"Anem seguint amb la revisió dels principis confederals "Solidaridad Obrera" ahir parlava dels que havien defensat les llibertats de Catalunya, i diu que en aquesta defensa s'ha de col·locar a la C. N. T. ca el primer pla de la lluita.

"De todas maneras la C. N. T. ha de persistir en su posición ante la cuestión de las autonomías, como en la otra cuestión fundamental del respeto a las conquistas del proletariado. Nuestra organización jamás ha practicado ninguna especie de oportunismo político y no ha de practicarla tampoco ahora. Nos limitamos a anotar esta aparente anomalía, como una prueba de la desorientación y la falta de consecuencia de algunos partidos. Lo que no impedirá, desde luego, que cumplamos con nuestro deber de organización obrera, antifascista y libertaria."

Lluís Umbert i Santos en un article que publica a "El Poble" comenta el concepte de la llibertat i entre altres coses diu:

"Donde acaba la libertad, empieza el desorden. El que no defiende la libertad, no tiene derecho a gozarla. La Libertad, obra de la civilización y de los siglos, no está vinculada a ningún poder personal pues pertenece a la Humanidad."

La libertad no consiste en hacer de la ley un derecho; sino de convertir el derecho en ley. Por eso cuando la fuerza se interpone a la libertad, la opinión se impone a la fuerza. Y cuando la evolución no tiene libertad, la sustituye con la rebeldía.

La libertad es el genio de la razón. Sólo los despotas temen la libertad."

En el seu editorial "El Diluvio" comenta la intriga italo-alemanya a l'Extrem-Orient i remarca com aquestes nacions totalitàries estan interessades en produir un conflicte entre Rússia i el Japó a l'objecte de poder tenir les mans deslli-

gades a Europa i continuar, sense el perill d'una Rússia forta, la seva política de xantatge:

"Mussolini e Hitler están interesados en que Rusia se ensacre en una lucha, con el Japón, en la creencia de que así la mantendrían atada de manos en Europa. No saben que la actual potencia ofensiva y defensiva de la nación soviética le permiten sostener dos frentes de combate y máxime contando, como sin duda contarán, con el concurso de Checoslovaquia, Yugoslavia y otras naciones del oriente europeo, enemigos acérrimos de los dictadores de Alemania e Italia."

La diplomacia soviética ha dado una muestra patente de su sagacidad en el arreglo inmediato del conflicto surgido con el Japón. Y al mismo tiempo que rehúsa una guerra en los actuales momentos improcedentes, porque hubiera favorecido los planes de los peores enemigos de Rusia en Europa, subterráneamente procura la diplomacia soviética que las divergencias entre chinos y japoneses se abandonen, evitando así que el actual conflicto se conjure rápidamente, cual con viene a los designios de Mussolini e Hitler."

Joan Pons en un magnífic article que "La Humanitat" publica en lloc preferent parla de la tasca realitzada per l'Esquerra Republicana de Catalunya de cara a la guerra i la revolució i entre altres coses diu:

"Esquerra Republicana sap on ha anat fins ara, i sabrà anar al davant en totes les transformacions que es produeixin en el nostre poble. Sap això perquè l'Esquerra és l'organisme autènticament viu de Catalunya i mentre no es demostrï que ens ha fugit la confiança del poble — que les nostres per ara són tot el contrari — representem la majoria a Catalunya."

Sugrañes, Impresor. — Tarragona